

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 25 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 28 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 53 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และฉบับที่ 2 สำหรับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบศึกษาเอกสาร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และศึกษาเอกสารจากผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนภาษา ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งสิ้น 53 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ส่วนการวิเคราะห์ ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และนำเสนอ ในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 50-54 ปี และอายุราชการระหว่าง 30-34 ปี มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารระหว่าง 15-19 ปี และ ส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ มีวุฒิสูงสุดทางการศึกษาระดับปริญญาตรี จบสาขาวิชา บริหารการศึกษา ได้รับความรู้เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดย สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจัดประชุมชี้แจงนโยบายการจัดหลักสูตรดังกล่าว

1.2 สถานภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุระหว่าง 40-44 ปี อายุราชการระหว่าง 20-24 ปี และครูผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิสูงสุด ทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาเอกประถมศึกษา ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการ

สอนภาษาอังกฤษ 1 ปี และสอนทุกวิชาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคาบเวลาสอน 70-75 คาบ/สัปดาห์ และงานพิเศษที่ได้รับมอบหมายคือ งานโครงการอาหารกลางวันโรงเรียน ในด้านการได้รับความรู้ ครูส่วนใหญ่ได้รับความรู้จากการเข้ารับการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจัดโดยสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ในระยะเวลา 9 วัน

2. สภาพการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การเตรียมการจัดหลักสูตร

การวางแผนการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมีการวางแผนการจัดหลักสูตรแต่ไม่มีการจัดทำโครงการการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีขั้นตอนการวางแผนดังนี้ ผู้บริหารชี้แจงนโยบายการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษในที่ประชุมครู และให้คณะครูร่วมกันศึกษาความจำเป็นของหลักสูตรต่อชุมชนและความพร้อมของโรงเรียน และพิจารณาแนวทางการดำเนินงานของโรงเรียนพร้อมพิจารณานุเคราะห์ผู้รับผิดชอบ ผู้บริหารมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารให้การสนับสนุนทิศติดตาม ซึ่งผู้มีส่วนร่วมในการวางแผน คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และครูวิชาการโรงเรียน ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนร่วมเตรียมการจัดหลักสูตรโดยศึกษานักเรียนวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนเพื่อวางแผนเตรียมการจัดหลักสูตรเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน วางแผนการประชาสัมพันธ์หลักสูตร วางแผนการจัดตารางสอน

การจัดเตรียมบุคลากร โรงเรียนมีการจัดเตรียมบุคลากรเพื่อจัดหลักสูตรโดยเตรียมการจัดครูเข้าสอนก่อนเปิดภาคเรียนด้วยการพิจารณาคุณสมบัติทางการศึกษา ความรู้ความสามารถ ความสนใจ และประสบการณ์ทางด้านภาษาอังกฤษของครู แต่ไม่มีบุคลากรตรงสาขา ผู้บริหารจึงพิจารณาจากครูผู้สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสมัครใจ แล้วผู้บริหารจัดส่งครูเข้ารับการอบรมก่อนเปิดภาคเรียน พร้อมมอบเอกสาร คู่มือและสื่อต่าง ๆ ให้ครูศึกษา ซึ่งในการนี้ผู้มีส่วนร่วม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการโรงเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

ด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร โรงเรียนมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยประชุมครูก่อนเปิดภาคเรียน ประชุมชี้แจงให้นักเรียนทราบในช่วงเปิดภาคเรียน และประชุมผู้ปกครองนักเรียน/กรรมการโรงเรียน โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานดังกล่าว คือผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กรรมการโรงเรียน และคณะครู

ด้านการจัดตารางสอน ผู้มีส่วนร่วมในการจัดตารางสอนคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูวิชาการโรงเรียน ในการจัดตารางสอนผู้จัดคำนึงถึงคาบเวลาตามที่หลักสูตรกำหนด ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระ และความต้องการ/ความสนใจ ของผู้เรียน และจัดสัปดาห์ละ 2 วันๆละ 3 คาบ

ด้านการจัดเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน โรงเรียนมีการดำเนินการโดยรวบรวมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนที่ได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจัดหลักสูตร และดำเนินการจัดทำสื่อการเรียนเพิ่มเติม รวมทั้งจัดซื้อสื่อด้วยเงินงบประมาณเพื่อการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ โดยผู้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมประกอบด้วย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สำหรับวัสดุประกอบหลักสูตรที่ได้รับการจัดเตรียม ได้แก่ แนวการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เครื่องเทปบันทึกเสียงพร้อมแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน การออกเสียงประโยค สำนวนภาษา และเพลง บัตรภาพ บัตรคำ ของจริงในชั้นเรียน/นอกชั้นเรียน

การดำเนินการจัดหลักสูตร

ด้านการวางแผนการสอน พบว่าครูผู้สอนมีการวางแผนการสอนล่วงหน้าวันต่อวัน และก่อนสอน 1 สัปดาห์ โดยศึกษาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหรือคู่มือการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อม แถบบันทึกเสียงต่างๆ แต่ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำแผนการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับในส่วน of ครูที่จัดทำแผนการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรพบว่าองค์ประกอบต่างๆของแผนการสอนมีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน มีการเตรียมการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือด้านความรู้ ปฏิบัติและเจตคติ และแผนการสอนดังกล่าวได้รับการตรวจจากผู้บริหารทุกสัปดาห์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน/กิจกรรมเสริม ครูผู้สอนจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดกิจกรรมในลักษณะที่หลากหลาย ประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่และกิจกรรมเดี่ยว นอกจากนี้ยังคำนึงถึงความพร้อม/ความสนใจของผู้เรียน บรรยากาศที่

ส่งเสริมการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับขั้นตอนการสอนภาษา และวิธีการสอนที่ครูใช้มากที่สุดคือ กิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับทักษะทางภาษาที่ครูต้องการเน้นจัดเรียงตามลำดับดังนี้ การฟัง- การพูด- การอ่านและการเขียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดคือ การสนทนาโต้ตอบ การร้องเพลง การปฏิบัติตามคำสั่ง การฝึกเกมทางภาษาและบทบาทสมมุติ

ครูมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความคุ้นเคยทางภาษาให้กับผู้เรียน เพื่อสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นการทบทวนบทเรียน กิจกรรมเสริมบทเรียนที่ครูจัด คือ การจัดป้ายนิเทศแสดงสื่อความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และมุมภาษาอังกฤษ

การใช้สื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีการใช้สื่อการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงหลักการใช้สื่อ คือความเหมาะสมกับเนื้อหา/กิจกรรม สื่อช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน และมีความสะดวกในการใช้ โดยครูผู้สอนทุกคนใช้สื่อทุกครั้งที่สอน สื่อการเรียนการสอนที่ครูใช้ ได้แก่ บัตรภาพ บัตรคำ เครื่องเทปบันทึกเสียงพร้อมแถบบันทึกเสียงต่าง ๆ เพลง ของจริงในชั้นเรียนนอกชั้นเรียน เป็นต้น

การวัดผลและประเมินผล ครูผู้สอนกำหนดการวัดผลและประเมินผล โดยมีวัตถุประสงค์ในการวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน และช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน ครูผู้สอนใช้วิธีการสังเกตและการตรวจผลงานโดยไม่ใช้เครื่องมือประกอบการวัดผลและประเมินผล และครูผู้สอนมีการดำเนินการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนระหว่างกระบวนการเรียนการสอนและก่อนการเรียนการสอน โดยให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ปฏิบัติ ความรู้และเจตคติ

การนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตร

ด้านการนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตร โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามผลในขอบข่าย การเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การจัดตารางสอนและการจัดเตรียมบุคลากร โดยมีลักษณะการนิเทศติดตามผลดังนี้ การติดตามสอบถามความก้าวหน้า และมอบหมายให้ชี้แจงการปฏิบัติงานในที่ประชุม ซึ่งใช้กิจกรรมการนิเทศที่ใช้ ได้แก่ มอบให้ศึกษาเอกสาร คู่มือ และสื่อต่างๆ การให้คำแนะนำปรึกษา และการประชุม โดยผู้ดำเนินการนิเทศติดตามคือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการโรงเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

ด้านการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตร โรงเรียนมีการดำเนินการวางแผนการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตร โดยมีวิธีการดังนี้ ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงาน

คณะทำงานวางแผนการนิเทศติดตามผล ดำเนินการนิเทศตามแผน พร้อมประเมินผลการดำเนินงานนิเทศ โดยบุคคลผู้มีส่วนร่วมได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการโรงเรียน และโรงเรียนมีการนิเทศติดตามผลด้วยกิจกรรมการนิเทศดังนี้ มอบให้ครูศึกษาเอกสาร คู่มือและสื่อต่างๆ การให้คำแนะนำปรึกษา ประชุมวิชาการเดือนละ 1 ครั้ง เยี่ยมชั้นเรียนเดือนละ 1 ครั้ง

3. ปัญหาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปัญหาการเตรียมการจัดหลักสูตร

ในด้านการวางแผนการจัดหลักสูตร ผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่ระบุว่าโรงเรียนไม่มีปัญหาด้านการวางแผนการจัดหลักสูตร ในส่วนที่ระบุว่ามีปัญหา ปัญหาที่พบได้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ไม่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านการวางแผน และขาดการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการวางแผน ส่วนด้านการจัดเตรียมบุคลากร โรงเรียนมีปัญหาในเรื่องบุคลากรไม่มีความชำนาญด้านการสอนภาษาอังกฤษเพราะไม่ได้ใช้มานาน ครูไม่สามารถเขียนเสียงเจ้าของภาษาได้ และบุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถทางภาษา สำหรับด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร โรงเรียนไม่มีปัญหา ในส่วนที่มีปัญหาเนื่องจากผู้ปกครองในชุมชนส่วนใหญ่ทำงานโรงงานไม่มีเวลามาร่วมประชุมมอบให้เป็นภาระของโรงเรียน

นอกจากนี้ในด้านการจัดตารางสอน ผู้บริหารโรงเรียนและครูระบุว่าโรงเรียนไม่มีปัญหาในการจัดตารางสอนเช่นเดียวกับด้านการจัดเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน โรงเรียนก็ไม่มีปัญหา ในส่วนที่ระบุว่ามีปัญหาเนื่องจากครูไม่มีเวลาในการผลิตสื่อ ครูขาดทักษะการผลิตสื่อที่น่าสนใจ และวัสดุสื่อบางอย่างหาซื้อในท้องถิ่นไม่ได้

ปัญหาการดำเนินการจัดหลักสูตร

ในการวางแผนการสอน ครูผู้สอนระบุว่าไม่มีปัญหาในการวางแผน ในส่วนที่มีปัญหาเนื่องจาก สื่อการเรียนมีไม่พร้อม เอกสารหลักสูตรมีไม่ครบครูต้องผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันศึกษา ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน/กิจกรรมเสริม ครูไม่มีปัญหา ในส่วนที่มีปัญหาเนื่องจากครูออกเสียงไม่ชัดเจนไม่ถูกต้องเท่าที่ควร และนักเรียนบางคนเป็นเด็กเรียนช้าครูต้องซ่อมเสริมให้กำลังใจ

สำหรับในด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนระบุว่าไม่มีปัญหา ในส่วนที่มีปัญหาได้แก่ โรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ครูไม่มีความรู้ในการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ในด้านการวัดผลและประเมินผล ครูผู้สอนระบุว่าไม่มีปัญหาในการวัดผลและประเมินผล

ปัญหาการนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตร

ด้านการนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตร โรงเรียนไม่มีปัญหา ในส่วนที่พบปัญหาเนื่องจาก ผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตรเนื่องจากมีงานจรมาก สำหรับการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตร โรงเรียนมีปัญหา ปัญหาที่พบได้แก่ผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตรเนื่องจากมีงานจรมาก คณะทำงานสอนเต็มเวลา โรงเรียนขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตามผล และผู้นิเทศไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์” มีข้อค้นพบที่น่าสนใจในการนำมาอภิปรายผล ดังนี้

การเตรียมการจัดหลักสูตร

การวางแผนการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนการมีวางแผนการจัดหลักสูตรโดยมีขั้นตอนที่ชัดเจน แต่ไม่มีการจัดทำโครงการการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ เป็นลายลักษณ์อักษร โดยผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนคือผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และครูวิชาการโรงเรียน ผู้บริหารและครูผู้สอนระบุว่า โรงเรียนไม่มีปัญหาด้านการวางแผนการจัดหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในการที่โรงเรียนมีการกำหนดบุคคลากรผู้มีส่วนร่วม/คณะทำงานในการวางแผนการจัดหลักสูตรโดยเฉพาะ นั้น เป็นสิ่งที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับอุทัย บุญประเสริฐ (2538) กล่าวว่า องค์ประกอบของการวางแผนที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ การแต่งตั้งบุคคล/คณะบุคคลร่วมรับผิดชอบ เพื่อการประสานงานดูแลรับผิดชอบเรื่องการวางแผนการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และอีกกรณีหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการวางแผน อันส่งผลให้การวางแผนการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา คือ กระบวนการวางแผนเตรียมการจัดหลักสูตรที่ชัดเจนของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่ (2525) กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียน ควรเตรียมวางแผนการใช้หลักสูตรโดยผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียนต้องร่วมกันวิเคราะห์ว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรคืออะไร สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน / ชุมชนเพียงใด และจิตพิสัย เชื้อรัตนพงษ์

(2539) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้จะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำคณะทำงานในการวางแผนจัดเตรียมจัดหลักสูตร โดยการศึกษาความต้องการของผู้เรียนชุมชน จัดเตรียมบุคลากร จัดครูเข้าสอน ตลอดจนการเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน เป็นต้น และการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นอกจากจะเป็นไปตามนโยบายของทางราชการแล้วยังเป็นการตอบสนองของความต้องการของชุมชน สังคมและความต้องการของผู้เรียนด้วยนั้นสอดคล้องกับนักภาษาศาสตร์คือ จอห์น บี แครรอล (John B. Carroll, 1953) กล่าวว่าการสอนภาษาอังกฤษแก่เด็กนั้นควรเริ่มสอนตั้งแต่เด็กอายุน้อย เพราะอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงและกล้ามเนื้อที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงยังไม่เจริญเต็มที่ สามารถฝึกหัดการพูด การอ่านและการออกเสียงทางภาษาง่ายกว่าที่จะฝึกเมื่ออวัยวะและกล้ามเนื้อเหล่านี้เจริญเต็มที่แล้ว และ เฟ แอล บัมพัส (Faye L. Bumpass, 1963) กล่าวยืนยันว่า เด็กวัย 2-12 ปีเป็นวัยที่เรียนรู้ภาษาดีที่สุด และจากผลการวิจัยของสถาบันพฤติกรรมศาสตร์ (2519) พบว่าแนวโน้มที่เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นที่สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเด็กที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นที่ต่ำกว่า ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่านักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพร้อมที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้ เพียงแต่โรงเรียนมีการวางแผนการบริหารการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว

ส่วนในเรื่องที่โรงเรียนไม่มีการจัดทำโครงการการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นลายลักษณ์อักษรนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เพิ่มขึ้นอีกกลุ่มประสบการณ์หนึ่ง แม้ว่าโรงเรียนไม่จัดทำโครงการเป็นลายลักษณ์อักษร แต่โรงเรียนได้ดำเนินการวางแผนหาแนวทางการปฏิบัติการเตรียมการจัดหลักสูตร โดยใช้หลักสูตรเป็นหลักหรือเป็นตัวแบบ หรือเป็นแผนดำเนินงานในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนานักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นคนที่สมบูรณ์(อุทัย บุญประเสริฐ, 2538) หลักสูตรจึงเป็นแผนที่ทำงานของโรงเรียนโดยตรง เป็นเครื่องกำกับจัดการเรียนการสอนและจัดมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียน และใช้เป็นเครื่องวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินงานของโรงเรียนได้โดยตรง ซึ่งจะทราบได้จากการประเมินผล กำกับติดตามของครูผู้สอนผู้บริหาร/หน่วยงานต้นสังกัด แต่ถ้าโรงเรียนได้มีการจัดทำโครงการการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยก็必将มีความชัดเจนยิ่งขึ้นทั้งแนวนโยบาย วิธีการปฏิบัติ การจัดการ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการประเมินผล กำกับติดตาม ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนการวางแผนของอุทัย บุญประเสริฐ (2538) ที่ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา ความต้องการ - การจัดทำแผน - การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผลกำกับติดตาม ซึ่งจะเป็นความสะดวก

ต่อการนำไปปฏิบัติของผู้ปฏิบัติ และชัดเจนต่อการพัฒนาปรับปรุงการบริหารการดำเนินงานดังกล่าวในปีต่อไป

สำหรับโรงเรียนส่วนหนึ่งที่ระบุว่ามีปัญหาและปัญหาที่พบ ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการวางแผน และขาดการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการวางแผนนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนอาจจะส่งเสริมให้มีการศึกษาหาความรู้โดยการพาคณะครูไปศึกษาดูงานในโรงเรียนใกล้เคียงที่มีการจัดระบบการวางแผนที่ดีเด่นเป็นตัวอย่างได้ อีกกรณีอาจสำรวจโรงเรียนที่มีปัญหาตรงกันและร่วมกันจัดเชิญวิทยากรผู้มีความรู้ด้านการวางแผนมาให้ความรู้กับบุคลากรในหน่วยงาน

การจัดเตรียมบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีปัญหามากในการจัดเตรียมบุคลากร เนื่องจาก โรงเรียนไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ครูไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมานาน ครูไม่สามารถเลียนเสียงเจ้าของภาษาได้ ผู้บริหารดำเนินการเตรียมจัดครูเข้าสอนก่อนเปิดภาคเรียน โดยการพิจารณาคุณสมบัติการศึกษา ความรู้ ความสามารถความสนใจ ประสบการณ์ของครูผู้สอน แต่พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่มีคุณสมบัติที่ต้องการดังกล่าว ผู้บริหารจึงพิจารณาจากครูผู้สอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสนใจ สมควรที่จะสอนภาษาอังกฤษ และจัดส่งเข้ารับการอบรมการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระยะเวลา 9 วันและได้มอบให้ศึกษาเอกสาร คู่มือและสื่อต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับปริยาพร วงศ์นุตรโรจน์ (2535) กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาคาดแคลนบุคลากรบางรายวิชาในโรงเรียน คือจะต้องส่งให้ผู้รับผิดชอบเข้ารับการอบรมในรายวิชาที่ขาดแคลนนั่น

เมื่อพิจารณาผู้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมบุคลากร คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการ โรงเรียนและครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ซึ่งการที่ผู้บริหารนำครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมบุคลากรด้วยนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าโรงเรียนใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในโรงเรียนให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า

ส่วนในกรณีที่โรงเรียน มีปัญหาเนื่องจากบุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครูไม่มีความชำนาญเพราะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมานาน และครูไม่สามารถเลียนเสียงเจ้าของภาษาได้ นั้น มีความสอดคล้องกับ ณ อัญชัน ชิตสุข (2537) การที่ครูไม่ได้เรียนวิชาเอก หรือวิชาโทภาษาอังกฤษมา ทำให้พฤติกรรมการสอนของครูขาดความเหมาะสม เช่น การออกเสียงที่ผิด หลีกเสียงที่จะสอนทักษะฟัง-พูด ด้วยครูไม่มีความมั่นใจในการออกเสียง ดังที่ (รวงทอง ดำรงสุกิจ, 2525 ; เตือนใจ แก้วโสภาส, 2530 : บุญล้อม ปานลักษณ์, 2536) กล่าวไว้ในลักษณะใกล้เคียงกันว่า ครูผู้สอนไม่มีความถนัดในการสอนภาษาอังกฤษ และไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษ

เป็นวิชาเอก โท มาก่อน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะให้ความช่วยเหลือ และกรณีครูไม่แม่นยำ ชาติทักษะในการออกเสียง ครูน่าจะลดการเป็นแม่แบบการใช้ภาษาที่ผิดพลาดลง โดยใช้อุปกรณ์ การสอนอื่นช่วยเป็นแบบในการออกเสียงที่ถูกต้อง เช่น แถบบันทึกเสียง วิดีทัศน์ เป็นต้น เพื่อให้ ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวกรมวิชาการและ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539) จึงได้จัดทำวัสดุสื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลากหลายรูปแบบแจกให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกชั้นเรียนในสังกัด เพื่อเป็นต้นแบบในการลอกเลียนเสียงให้กับครูและ นักเรียน การออกเสียงภาษาอังกฤษที่เป็นไปได้ยากของครูก็จะเกิดความคุ้นเคยมากขึ้นและ สามารถออกเสียงตามได้ เพราะมีแถบบันทึกเสียงการออกเสียงต่างๆเช่น เสียงPhonetic ภาษาที่ใช้ในชั้นเรียน เพลง เป็นต้น ดังนั้นเมื่อครูได้นำความรู้จากการศึกษา/ อบรมและการศึกษา เอกสาร คู่มือและสื่อต่างๆจากการฝึกฝนตนเองมาใช้จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรจึงทำให้ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษมากขึ้นครูผู้สอนจะต้อง ตระหนักว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องค้นคว้าหาความรู้ ใหม่ ๆมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ฝึกฝนตนเองอยู่เสมอเพราะการเรียนภาษาเป็นทักษะที่ สามารถฝึกฝนได้ เมื่อฝึกฝนได้แล้วครูจะเกิดความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อุทัย ภิรมย์รินและเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521) กล่าวว่า ความรู้ของครูเป็นปัญหาสำคัญมากในการ สอนภาษาอังกฤษ เพราะครูเป็นแบบอย่างของเด็กต้องลอกเลียนแบบ โดยเฉพาะเด็กประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับธำรง บัวศรี(2532)ที่กล่าวว่าครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดทำให้หลักสูตร ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้กับผู้เรียนจริงๆ ดังนั้นจึงต้องเตรียม ครูให้พร้อมทั้งด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะการใช้หลักสูตร และเจตคติที่ดีต่อ หลักสูตร

การประชาสัมพันธ์หลักสูตร จากการวิจัยพบว่าโรงเรียน ดำเนินการประชาสัมพันธ์ โดยผู้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 กรรมการโรงเรียน และคณะครู ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่โรงเรียนเชิญ ให้กรรมการโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อการจัดหลักสูตร ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ทางหนึ่ง เพราะกรรมการโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทสนับสนุนการพัฒนา หลักสูตร/การจัดหลักสูตรโดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชน/สังคมได้อย่างดี (สงัด อุทรานันท์, 2532) และธำรง บัวศรี (2532) กล่าวไว้ว่าการที่โรงเรียนให้โอกาสตัวแทนชุมชน ได้มีส่วนร่วมรับรู้ร่วมแสดงความคิดเห็นตั้งแต่ระยะเริ่มต้นจะส่งผลต่อความสำเร็จของหลักสูตรได้ดี

เพราะชุมชนมีความเข้าใจต่อหลักสูตรที่ชัดเจน ซึ่งการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นความต้องการของชุมชนมานานแล้ว เมื่อโรงเรียนประชาสัมพันธ์การจัดหลักสูตรดังกล่าว ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้วยดียิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอลิยา ลีระกุล(2531) สรุปว่าผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พอใจในความสามารถของนักเรียนในการเรียกสิ่งต่างๆใกล้ตัวเป็นภาษาอังกฤษได้ และผู้ปกครองความเห็นว่่านักเรียนควรเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล

การจัดตารางสอน จากผลการวิจัยพบว่าคาบเวลาที่ได้รับการจัดส่วนใหญ่จะเป็นช่วงเวลาชอมเสริม และจัดไว้ครั้งละ 3 คาบ เพื่อความสะดวกในการจัดตารางเรียน แต่ในการสอนส่วนใหญ่ ครูจะสอนยืดหยุ่นในระหว่างการเรียนรู้แต่ละวิชาด้วย ซึ่งมีทั้งภาคเช้า - บ่ายซึ่งนักเรียนจะมีโอกาสฝึกทักษะการใช้ภาษาได้สอดคล้องกับเนื้อหา นอกจากนี้ยังเป็นการสนองตามความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิ พรหมสาขา ณ สกลนคร (2525) กล่าวไว้ว่า การจัดครูเข้าสอนแบบประจำชั้นสามารถยืดหยุ่นกิจกรรมการเรียนรู้ได้หลากหลายเนื้อหาวิชาโดยใช้การบูรณาการ นักเรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่ายและเป็นการสนองความต้องการของผู้เรียนได้ และจากการที่ครูมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษทุกเวลา สอดคล้องกับการวิจัยของอลิยา ลีระกุล (2531) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีความสนใจและตั้งใจเรียนภาษาได้ดี

การจัดเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน จากการวิจัยพบว่า โรงเรียนดำเนินการโดยรวบรวมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนที่ได้รับจากหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจัดหลักสูตร และจัดทำ / จัดซื้อสื่อการเรียนเพิ่มเติม จากการวิจัยพบว่าหน่วยเหนือได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดเตรียมสื่อวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน โดยส่งเสริมและให้การสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้ความเข้าใจในทุกด้าน จึงจัดทำเอกสารคู่มือต่างๆและวัสดุประกอบหลักสูตรรวมถึงสื่อแถบบันทึกเสียงแจกให้ทุกห้องเรียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูผู้สอน ได้ใช้ศึกษาหาความรู้ ใช้วางแผนการสอน ใช้ประกอบการสอน และสำหรับวัสดุสื่อการเรียนจะไม่เพียงพอับความต้องการของครูผู้สอน/ของโรงเรียน จึงต้องดำเนินการจัดหา จัดทำ จัดซื้อเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปราณี ตรีสุวรรณ (2532) ที่พบว่าสื่อการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษไม่เพียงพอต่อความต้องการของครู จากการวิจัยได้พบว่าหลายๆโรงเรียนใช้งบประมาณของโรงเรียนจัดซื้อเพิ่มเติมและในบางโรงเรียนครูผู้สอนใช้งบประมาณส่วนตัวในการจัดซื้อจัดหา ซึ่งแสดงถึงความเสียสละและความรับผิดชอบของครูอย่างสูง

และผู้วิจัยเห็นว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สื่อการเรียนจะเป็นสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้เรียน สามารถจัดหาจัดทำได้ในท้องถิ่น สอดคล้องกับผลการวิจัย ของบุญล้อม ปานลักษณ์ (2536) โรงเรียนควรจัดทำสื่อการเรียนการสอนจากวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น หรือวัสดุราคาถูกมาใช้

สำหรับในโรงเรียนบางส่วนที่มีปัญหาด้านการจัดเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน ผู้บริหารและครูระบุว่าครูไม่มีเวลาว่างในการจัดทำสื่อ และขาดทักษะการผลิตสื่อ ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับครูผู้สอน เพราะครูสอนประจำชั้นคนเดียวทุกวิชา นอกเหนือจากงานสอนครูยังมีงานในหน้าที่ครูประจำชั้น มีครูผู้สอนบางส่วนที่มีความกระตือรือร้นมีความเสียสละเป็นอย่างสูง ทั้งด้านงบประมาณส่วนตัว และด้านเวลาส่วนตัว เพราะจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนมาจากบ้าน สำหรับในด้านการขาดทักษะการผลิตสื่อ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าผู้บริหารให้ความสำคัญ ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการประสานงานแบ่งปันความสามารถซึ่งกันและกัน ภายในโรงเรียนก็จะเป็นการช่วยผู้ที่ไม่ฝีมือในการทำสื่อ ได้อย่างหนึ่ง หรือโรงเรียนอาจเชิญวิทยากรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผลิตสื่อการสอน โครงการส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง จะช่วยลดปัญหาดังกล่าวลงได้ เพราะมีสื่อหมุนเวียนกันใช้มากขึ้น และการแก้ปัญหาอีกกรณีคือ หน่วยเนื้อหาจัดทำสื่อต้นแบบที่มีความแข็งแรง คงทน น่าสนใจ สามารถใช้จัดกิจกรรมได้หลากหลาย ก็จะเป็นการสนับสนุนช่วยเหลือครูแก้ปัญหาด้านการไม่มีเวลาจัดเตรียมสื่อของครูได้อย่างดีทำให้ครูมีความพร้อมในการวางแผนการสอนได้อีกวิธีหนึ่ง

การดำเนินการจัดหลักสูตร

การวางแผนการสอน จากการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนระบุว่ามีการวางแผนการสอนล่วงหน้าวันต่อวัน และก่อนสอน 1 สัปดาห์ ส่วนใหญ่ศึกษาจากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหรือคู่มือการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อม คู่มือและสื่อต่าง ๆ แต่ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดทำแผนการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เพราะครูผู้สอนเห็นว่า มีแนวการจัดการเรียนการสอน และคู่มือการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมไว้ให้แล้ว สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่ต้องจัดทำบันทึกการสอนอีก แต่ผู้วิจัยพิจารณาแล้วแนวการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว จัดทำไว้ในลักษณะแต่ละหัวเรื่อง ซึ่งมีคาบเวลาไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับเนื้อหาในหัวเรื่องนั้น ดังนั้นครูผู้สอนควรได้วางแผนการสอนในแต่ละครั้งพร้อมบันทึกแผนการสอนย่อยไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพราะในสภาพการจัดการเรียนการสอนจริงนั้นครูผู้สอนอาจมีการปรับกิจกรรม ปรับสื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับคาบเวลา สภาพนักเรียน สภาพท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นใจในการสอนของครู เพราะได้รับการเตรียมความพร้อมมาอย่างดีแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับ

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ที่กล่าวว่า การวางแผนและเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรจะช่วยให้ครูสอนได้ดีขึ้นและมีความมั่นใจในการสอน เพราะได้พิจารณาความสอดคล้องของจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมตลอดจนการใช้สื่อและการวัดผลประเมินผล นอกจากนี้ยังได้พิจารณาถึงความสัมพันธ์ต่อเนื่องในแต่ละครั้งที่สอน นอกจากนี้ถ้าครูผู้สอนไม่สามารถมาสอนได้ ครูที่มาสอนแทนก็สามารถช่วยสอนให้ได้สะดวก

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกิจกรรมเสริม จากการวิจัยพบว่า ครูไม่มีปัญหาในการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนจัดกิจกรรมเรียนการสอนโดยคำนึงถึงการจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดกิจกรรมในลักษณะที่หลากหลาย คำนึงถึงความพร้อมและความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับขั้นตอนการสอนภาษา มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ วิธีการสอนที่ใช้มากที่สุดได้แก่ การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทักษะทางภาษาที่ครูเน้นตามลำดับ ดังนี้ การฟัง - การพูด - การอ่านและการเขียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัด คือ การสนทนาโต้ตอบ การร้องเพลง การปฏิบัติตามคำสั่ง การฝึกเกมทางภาษาและบทบาทสมมุติ ครูมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ผู้วิจัยพิจารณาจากกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดให้กับผู้เรียนพบว่า เป็นกิจกรรมซึ่งเป็นระดับเตรียมความพร้อมทางภาษาให้กับนักเรียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน นักเรียนได้คุ้นเคยกับภาษาและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ซึ่งสอดคล้องกับรัสเซล ฮาโรลด์ บิชอป (Russell Harold Bishop, 1971) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐออเรกอนตามโครงการ FLES (Foreign Language Elementary School) พบว่าวิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลดีได้แก่ การใช้ดนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้นๆ การแสดงบทบาทสมมุติ พร้อมการฝึกฟัง ฝึกพูด และสรุปว่าการสอนภาษาที่ดีต้องใช้วิธีการสอนหลาย ๆ อย่าง ซึ่งสอดคล้องกับทิมพา นาคสุข (2527) พบว่าครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่ทำให้นักเรียนเรียนได้ดี เพราะถ้านักเรียนรู้สึกว่าคุณสอนสนุก มีกิจกรรมน่าสนใจ ทำให้นักเรียนรักการเรียนภาษาอังกฤษ สนใจและตั้งใจเรียน และอานา บี ซัลแมน (อ้างถึงใน อมรรัตน์ สุดสวาท, 2534) กล่าวว่าครูจะต้องใช้เนื้อหาที่เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน จึงจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น และผู้เรียนจะเห็นประโยชน์จากการเรียน รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และจากการวิจัยผู้วิจัยได้พบว่า ครูทุกคนและนักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

อีกกรณีที่ผู้วิจัยได้พบคือ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษซึ่งสามารถบูรณาการทางการเรียนได้ สามารถสอนภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับวิชาอื่นได้โดยง่าย ซึ่งสอดคล้องกับพิตรวัลย์ โกวิทวที (2537) กล่าวว่าหลักการสอนภาษาอังกฤษอย่างหนึ่งคือ สอน

ภาษาอังกฤษให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ถ้าครูสามารถเชื่อมโยงความรู้คำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์สู่เนื้อหาวิชาอื่นด้วยจะทำให้การเรียนการสอนนั้นมีความหมายยิ่งขึ้น

สำหรับในเรื่องของกระบวนการเรียน และแนวการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดให้ระดับเตรียมความพร้อม เน้นทักษะการฟังและการพูด แต่ผู้วิจัยพบว่าครูสอนตามแนวการสอนภาษาให้มีทักษะสัมพันธ์ทางภาษา คือ สอนทักษะทั้ง 4 ควบคู่กันไปโดยเน้นที่การฟังและการพูดมากกว่า ขณะเดียวกันก็ให้รู้การอ่านและการเขียนด้วย แต่ไม่เน้นเท่า 2 ทักษะแรก ซึ่งสอดคล้องกับประนอม สุรัสวดี (2534) กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นการเรียนพื้นฐานของการนำภาษาไปใช้ได้ ลักษณะบทเรียนหรือสื่อการเรียนควรออกมาในรูปของบริบท ภาษาไม่ใช่สิ่งที่แยกสอนเป็นส่วนได้

สำหรับในเรื่องปัญหาด้านการออกเสียงของครูนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษมิใช่ภาษาของเราเมื่อครูผู้สอนเรียนแล้วไม่ได้ใช้มานาน เป็นธรรมดาที่ครูจะต้องขาดความรู้ ความแม่นยำหรือเชี่ยวชาญเช่นภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับเฉลิมพล ดาวเรือง(2539) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาประจำชาติ แต่เมื่อครูผู้สอนมีสำนึกของความเป็นครู มีความพยายามตั้งใจจริงที่จะศึกษาหาความรู้จากเอกสาร คู่มือและสื่อต่างๆ ที่ได้รับมาฝึกฝนลอกเลียนแบบลักษณะการออกเสียง การใช้ภาษา คำศัพท์ต่างๆตลอดจนด้านไวยากรณ์ สังคมประสบการณ์จนเกิดความเคยชิน ความมั่นใจจะสามารถนำไปใช้สอนภาษาอังกฤษได้ประสบผลสำเร็จ

ส่วนในด้านปัญหาการเรียนซ้ำของนักเรียนบางคนนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นธรรมชาติของผู้เรียนซึ่งครูผู้สอนทุกคนจะได้พบความแตกต่างของผู้เรียนในชั้นเรียน ซึ่งจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้ธรรมชาติของผู้เรียนและพยายามส่งเสริมช่อมเสริม ให้กำลังใจต่อผู้เรียน หาโอกาสชมเชยผู้เรียนเมื่อประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับพิตรวัลย์ โกวิทวที (2537) ที่กล่าวว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้จักวิทยาการการสอนที่สำคัญ อันได้แก่ ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความพร้อมของนักเรียน การสร้างแรงจูงใจ และการเสริมกำลังใจให้กับผู้เรียน ซึ่งจะมีผลทำให้การเรียนการสอนเกิดผลดีบรรลุตามวัตถุประสงค์งายยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยพบว่ามีครูผู้สอนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์กับนักเรียนอย่างสูง เพราะเป็นการสร้างความคุ้นเคยทางภาษา สร้างเจตคติที่ดีทางภาษาให้กับนักเรียนได้อีกส่วนหนึ่ง และควรส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น ๆ จะทำให้กิจกรรมนั้นมีคุณค่ายิ่งขึ้น นักเรียนจะตอบสนองโดยแสดงออกอย่างเต็มที่เพราะเกิดความเป็นเจ้าของ ซึ่งกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษสามารถ

จัดได้หลายรูปแบบ ตามความพร้อมของโรงเรียนและของผู้เรียน และถ้ามีการสนับสนุนให้นักเรียนได้นำไปใช้ในชีวิตจริงกับคุณครู/รุ่นพี่/เพื่อน/ครอบครัว จะเป็นการเรียนที่มีความหมายต่อเด็กมาก

การใช้สื่อการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่าครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนทุกครั้งที่สอน โดยคำนึงถึงหลักการใช้สื่อ ความเหมาะสมกับเนื้อหา/กิจกรรม สื่อช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน และมีความสะดวกในการใช้ มีปัญหาในโรงเรียนที่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาครูยังไม่มีโอกาสได้ใช้จัดการเรียนการสอน จากการที่ครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนทุกครั้งที่สอน และครูส่วนใหญ่สามารถใช้สื่อที่จัดหาได้โดยง่ายเป็นสิ่งที่เหมาะสม เพราะตามหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการเรียนในระดับเตรียมความพร้อม เช่น รูปแบบประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ ให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และคำศัพท์ที่เรียนก็จะเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและสภาพแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งสื่อของจริงรอบตัวนักเรียนในชั้นเรียน นอกชั้นเรียนก็มีอยู่มาก ซึ่งครูสามารถใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้อย่างชัดเจนและรวดเร็ว (มัทนา ทองใหญ่, 2539) สิ่งที่ครูควรจัดทำจัดหาไว้ใช้เพิ่มเติม เช่น บัตรภาพ บัตรคำ สมุดภาพแต่ละหมวดหมู่ เกมทางภาษา แอปปันที่กเสียง เป็นต้น และเป็นที่น่าสนใจที่โรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้ว แต่มีปัญหาคือครูยังไม่มีโอกาสได้ใช้ เนื่องจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ไม่เป็น ซึ่งในกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่องที่หน่วยเหนือจะต้องให้ความสำคัญโดยสนับสนุนให้มีการให้ความรู้แก่ครูผู้สอนโดยจัดอบรมปฏิบัติการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุกคนในโรงเรียน เพื่อครูจะได้นำนักเรียนไปฝึกการออกเสียงได้ เพราะเมื่อนักเรียนเริ่มเรียนควรได้ฟังภาษาที่ถูกต้องจากเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิลเดอร์ เพนฟิลด์ (Wilder Penfield, 1977) เนื่องจากเด็กวัยนี้มีความสามารถในการออกเสียง เลียนเสียง และจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้โดยถูกต้องและรวดเร็วเป็นพิเศษ ไม่รู้สึกกระตือรือร้นในการพูดตามหรือพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง มีประสาทรับฟังที่ไวและอวัยวะในการออกเสียงมีความคล่องตัวมากอีกด้วย ผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าเด็กได้รับการฝึกภาษาที่ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียน จะช่วยให้เด็กออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และเป็นการสร้างแรงจูงใจในการฝึกฝนเพราะนักเรียนจะสนุกและตื่นเต้นมากที่ยินเสียงของตัวเอง

การวัดผลและประเมินผล จากการวิจัย พบว่าครูผู้สอนกำหนดการวัดผลประเมินผลโดยใช้วิธีการวัดผลใช้การสังเกตและตรวจผลงานความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับวิธีการวัดผลตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2539 มีการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ ด้านความรู้ ปฏิบัติและเจตคติ โดยเน้นการปฏิบัติมากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มีปัญหา เนื่องจากเป็นการ

วัดผลในลักษณะที่เป็นรูปธรรม ส่วนใหญ่เป็นการสังเกตและหรือการตรวจผลงานจากการปฏิบัติ การใช้ภาษาซึ่งสามารถวัดผลและประเมินได้ชัดเจน แต่ผู้วิจัยพบว่า มีครูผู้สอนหลายคนดำเนินการวัดผลประเมินผลโดยไม่มีแบบบันทึกพฤติกรรม หรือไม่มีการใช้แบบสังเกต/แบบตรวจผลงาน เป็นเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพราะการวัดผลประเมินผลจำเป็นจะต้องใช้เครื่องมือในการบันทึกผลการวัดการประเมิน เพราะจำนวนเด็กหลายคน เนื้อหาการสอนมีมากหลายเนื้อหา หลายครั้งครูผู้สอนไม่สามารถจดจำพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนแต่ละเนื้อหาได้หมด อาจจะจำได้คร่าว ๆ ในภาพรวม ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง เพราะในการตัดสินใจผลว่านักเรียนคนใดเก่ง-อ่อนด้านใดเพียงใด จำเป็นต้องมีหลักฐานที่ชัดเจน เพื่อประกอบการตัดสินใจ เพราะการประเมินผลเป็นกระบวนการในการตัดสินใจ ลงสรุป พิจารณาคุณค่าอย่างมีหลักเกณฑ์ (ไพศาล หวังพานิช, 2526) ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ คือ ผลการวัด (Measurement) เกณฑ์การพิจารณา (Criteria) และ การตัดสินใจ (Decision)

และอีกกรณีที่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลงานของนักเรียนแล้ว ครูผู้สอนควรได้นำผลงานดีเด่นของนักเรียนแสดงไว้ในที่ที่จัดไว้แสดงผลงานดีเด่น เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีผลงานดีเด่น และเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนได้อย่างดี

การนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตร

การนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตร จากการวิจัยพบว่า ทุกโรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตร โดยคณะกรรมการส่วนใหญ่ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการโรงเรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โรงเรียนไม่มีปัญหาในการนิเทศ ผู้วิจัยเห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวเป็นแนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ทำให้เกิดการประสานสัมพันธ์ที่ดีในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการนิเทศของสังัด อุทรานันท์ (2530) เพื่อพัฒนาคน พัฒนางาน ประสานสัมพันธ์และสร้างขวัญกำลังใจ ซึ่งดำเนินการนิเทศโดยการสอบถามให้คำแนะนำปรึกษา มอบหมายให้รายงานการดำเนินงานในที่ประชุม ตรวจผลงานโดยการเยี่ยมชั้นเรียน โดยขอช่วยในการนิเทศส่วนใหญ่คือ การจัดเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การจัดตารางสอน การเตรียมบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับชารี มณีศรี (2538) ซึ่งกล่าวว่า การนิเทศกับการพัฒนาหลักสูตรจะต้องไปด้วยกัน การนิเทศเกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้หลักสูตร การพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ การใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นต้น

การนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตร จากการวิจัยพบว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนมีการดำเนินการนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตร มีการวางแผนนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัด

หลักสูตร โดยส่วนใหญ่มีวิธีการดังนี้ ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงาน คณะทำงานประชุมวางแผน การนิเทศติดตาม คณะทำงานดำเนินการนิเทศตามแผน พร้อมประเมินผลการดำเนินงานนิเทศติดตาม โดยบุคคลผู้มีส่วนร่วมในการนิเทศส่วนใหญ่ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูวิชาการโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลภายในโรงเรียน สอดคล้องกับมาร์คและสตูปส์ (อ้างถึงใน วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์, 2538) ที่กล่าวว่า การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการศึกษา ซึ่งจะให้บริการที่จะทำเป็นทีมและอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกัน และครูทุกคนต้องการและมุ่งหวังที่จะได้รับการช่วยเหลือด้านการนิเทศ ซึ่งบริการนี้จะต้องอยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหาร

และเมื่อพิจารณาในด้านการวางแผนการนิเทศพบว่า โรงเรียนมีการวางแผนการนิเทศที่ชัดเจน แต่ในการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผน อันเนื่องด้วยปัญหาจากการดำเนินงานโรงเรียนมี ปัญหาในการนิเทศติดตามผล คือ ผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตรเนื่องจากมีงานจรมาก ครูคณะทำงานมีงานสอนเต็มเวลา โรงเรียนขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตามผล และผู้นิเทศไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเกิดจากการดำเนินการไม่เป็นไปตามกระบวนการวางแผนการนิเทศ เป็นแต่เพียงการวางแผนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรตามระบบราชการเท่านั้น เพราะถ้าโรงเรียนดำเนินการตามแผน ตามกระบวนการย่อมไม่เกิดปัญหา ถ้าเป็นไปตามกระบวนการ โรงเรียนจะต้องมีการศึกษาสภาพ ปัจจุบันปัญหาของโรงเรียน โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน เป็นตัวบ่งชี้ในการดำเนินงานต่างๆ ดังกระบวนการวางแผนการนิเทศภายในโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534: ชารี มณีศรี, 2538) กล่าวไว้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ - การวางแผนการนิเทศ - การปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผล ซึ่งโรงเรียนจะสามารถดำเนินการตามแผนได้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ดังที่โรงเรียนได้ปฏิบัติโรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามผลด้วยกิจกรรมการนิเทศดังนี้ มอบให้ครูศึกษาเอกสาร/สื่อ คู่มือ ให้คำแนะนำปรึกษา การประชุมทางวิชาการ เดือนละ 1 ครั้ง เยี่ยมชั้นเรียนเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามี ความสอดคล้องกับกิจกรรมการนิเทศของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ซึ่งกำหนดกิจกรรมการนิเทศไว้อย่างหลากหลายและมีความสอดคล้องกับกิจกรรมการนิเทศของแอริส (อ้างถึงใน วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์, 2538) จากกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนใน ส่วนที่มีข้อจำกัดด้านบุคลากร จำเป็นต้องใช้กิจกรรมการนิเทศที่ผู้นิเทศไม่ต้องใช้เวลา มาก ก็มีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน เพียงแต่โรงเรียนควรได้มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและ

เป็นที่ยอมรับซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ ซึ่งเป็นไปตามหลักการนิเทศ ดังสังกัด อุทรานันท์ (2530) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่าง ผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ และผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่าในส่วนของกิจกรรมการเยี่ยมชั้นเรียน ซึ่งมี ส่วนดีคือเป็นการนิเทศทางตรงระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ แต่การวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้นิเทศใช้ กิจกรรมการเยี่ยมชั้นเรียนเป็นลักษณะของการบริหาร กำกับ ติดตามมากกว่าการนิเทศติดตาม เพราะผู้บริหารจะไปเยี่ยมชั้นเรียนเมื่อมีโอกาสเมื่อมีเวลารว่าง โดยที่ครูผู้สอนหรือผู้รับการนิเทศก็ ไม่ทราบว่าคุณนิเทศมีวัตถุประสงค์จะนิเทศอะไรบ้าง คือมีการนิเทศแต่ไม่เป็นไปตามแผนการนิเทศ ที่กำหนดไว้ เพราะลักษณะการนิเทศที่ถูกต้องนั้น ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศจะต้องรับรู้ ร่วมกันถึงจุดประสงค์การนิเทศ วัน เวลาตลอดจนเครื่องมือในการนิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2538) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษาไม่ใช่การตรวจตรา แต่มุ่งประสานงาน และร่วมมือระหว่างผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งการกระทำดังกล่าวข้างต้นอาจเป็นด้วยข้อจำกัดด้านเวลา ดังนั้นผู้บริหารมีเวลารว่างใน ช่วงใดก็ใช้เวลาช่วงนั้นเยี่ยมชั้นเรียนบ้างในระยะเวลาพอสมควร ผู้วิจัยคิดว่าถ้าผู้บริหารมีการแจ้ง จุดประสงค์ให้ผู้รับการนิเทศได้รับรู้บ้างพอสังเขปก็จะเป็นการดียิ่ง แม้ว่าวันเวลาอาจจะคลาด เคลื่อนไปบ้าง และเมื่อนิเทศแล้วควรบันทึกผลการนิเทศลงสมุดบันทึกการนิเทศประจำชั้น ออกจากห้องเรียนไปแล้วควรได้มีการพูดคุยกันบ้างในสิ่งที่ผู้บริหารได้พบจากการจัดการเรียน การสอนของครูก็จะเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนได้ดียิ่ง

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าโรงเรียนมีปัญหาเรื่องที่คุณนิเทศไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร และขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตามผล ซึ่งปัญหาเหล่านี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อ การนิเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้นิเทศจำเป็นต้องมีทั้งความรู้ในเรื่องที่จะนิเทศ และทักษะการ นิเทศ ซึ่งการที่จะมีความรู้ในเนื้อหาตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นไปได้อย่างยากเพราะผู้นิเทศก็ไม่ได้ ใช้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษมานาน และได้รับความรู้จากการอบรมเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับด้าน นโยบายการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษเท่านั้น ซึ่งในกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ หน่วยงานต้นสังกัดจะต้องจัดอบรมการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้กับ ผู้นิเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารโรงเรียน ดังที่ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) กล่าวว่า ผู้บริหาร เป็นบุคคลสำคัญต่อการสนับสนุนการใช้หลักสูตรในโรงเรียน ผู้บริหารจะต้องทำความเข้าใจหลัก สูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างชัดเจน เพื่อให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนได้ พร้อมควรมี บทบาทในด้านการบริหารหลักสูตร การบริการหลักสูตรและการนิเทศติดตามผลได้ สอดคล้องกับ

อ้าง บัณฑิต (2532) กล่าวว่า บุคคลสำคัญที่ควรได้รับการเตรียมการจัดหลักสูตร คือ ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ครูแนะแนว และผู้บริหารโรงเรียน

ส่วนในเรื่องเครื่องมือการนิเทศ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการนิเทศติดตามผล ผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศควรร่วมพิจารณาและช่วยกันจัดทำเครื่องมือนิเทศให้เพียงพอและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการนิเทศ หรืออาจนำตัวอย่างเครื่องมือจากหน่วยงานอื่นจัดทำมาปรับปรุงประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการนิเทศครั้งนั้นๆ โดยการพิจารณาร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

ผู้วิจัยมีความเห็นเพิ่มเติมว่าเมื่อโรงเรียนมีข้อจำกัดด้านบุคลากร ด้านเวลา ด้านความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โรงเรียนควรส่งเสริมให้เพื่อนครูในสายการสอนวิชาเดียวกันนิเทศกันเองบ้าง เพื่อให้ครูได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปรับปรุงการเรียนการสอน และส่งเสริมการใช้สื่อทางไกลช่วยในการนิเทศ เช่น วีดิทัศน์ สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ ฯลฯ พร้อมให้การสนับสนุนช่วยเหลืออำนวยความสะดวก และสร้างขวัญกำลังใจให้กับผู้รับการนิเทศ นอกจากนี้ผู้บริหารควรได้มีการประสานงานกับศึกษานิเทศก์และวางแผนการนิเทศติดตามผลภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร่วมกันจะส่งผลต่อการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ของการนิเทศ คือพัฒนาคน พัฒนางาน ประสานสัมพันธ์และสร้างขวัญกำลังใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

จากผลการวิจัยเรื่องการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะกับหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรดังกล่าว ดังนี้

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

1.1 ควรหาวิธีการพัฒนาตนเองด้านภาษาอังกฤษโดยสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนการจัดเตรียมสื่อ/การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

1.2 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในลักษณะที่หลากหลาย เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อน /ครู ภายในชั้นเรียน/โรงเรียน/ชุมชน ตามโอกาสอันควร

1.3 ควรมีการจัดประกวดผลงานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นเรียน เช่น การร้องเพลง การเล่านิทาน การเล่นเกมทางภาษา เป็นต้น อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง

2. ผู้บริหารโรงเรียน

2.1 ควรส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษเป็นระยะ ๆ เช่น ส่งเข้ารับการอบรม สัมมนา จัดหาสื่อทางไกลมาให้ศึกษาเพิ่มเติม

2.2 ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการเรียนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องปฏิบัติการทางภาษา เทปบันทึกเสียง วัสดุทัศน เป็นต้น

2.3 ควรส่งเสริมให้มีการนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยอาจประสานงานกับศึกษานิเทศก์ในการวางแผนการนิเทศร่วมกัน

2.4 ควรจัดให้มีการประเมินผลการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นระยะ ๆ

2.5 ควรให้ครูผู้สอนที่เคยผ่านการอบรมและมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษมาก่อน เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

3.1 ควรจัดการอบรม สัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพิ่มเติมให้กับครูผู้สอนเป็นระยะ ๆ

3.2 ควรจัดอบรมการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้กับผู้บริหารโรงเรียน

3.3 ควรจัดศูนย์ศึกษาภาษาอังกฤษเป็นแหล่งรวมความรู้ แหล่งบริการและเผยแพร่ความรู้ด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสังกัด

3.4 ควรดำเนินการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นระยะ ๆ

3.5 ควรดำเนินการประเมินผลการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนเป็นระยะ ๆ

3.6 ควรจัดทำเครื่องมือนิเทศการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สนับสนุนโรงเรียนในสังกัด

3.7 ควรสรรหาและจัดบุคลากรผู้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนในสังกัดตามความจำเป็นเร่งด่วน

4. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

4.1 ควรจัดทำวัสดุสื่อต้นแบบที่มีความชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา และสภาพคงทน สนับสนุนให้กับทุกโรงเรียนในสังกัด ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษชั้น ป.1 ได้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของครู เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ควรศึกษาการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. ควรศึกษาความต้องการการนิเทศภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
4. ควรศึกษาปัจจัยด้านการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย